

מכתבי תורת זילים

פרשות נצבים וילך – גדולתו של ספר התורה

יש מצוה לכל אדם לכתוב ספר תורה שנאמר "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שירה זו למען תהיה לזכרון וזאת היתה רק למען תהיה התורה עם האדם ויקרא בה, היה די בכל ספר ולא היה צריך שיהיה בקלף ובדיו ולהיזהר בכמה דברים הפוסלים בו, אלא הכל לפי סודם של דברים העומדים ברומו של עולם" (פלא יועץ! את ס' ד"ה ספר).

ויש להתבונן, מה היא המעלה הגדולה שיש בכתיבת ספר התורה, אשר עבורה הצטוו כל אחד ואחד מעם ישראל לכתוב ספר תורה?

הכותב ספר תורה מחבר ומייחד את אותיות שם יהו"ה המבורך

שם יהו"ה המבורך הוא העיקר והשורש בשמות הקודש כדמיון גוף עץ האילן שנמשכים ממנו ענפים, לכן כל שמות הקודש שבתורה נמשכים מהשם הזה. והתורה כולה היא כמו צורת שם יהו"ה הגדול, ורומזת לשמו ומורה על כוחו. מטעם זה אם ספר תורה הוא חסר או יתר אפילו אות אחת הרי הוא פסול, מאחר ששינה מאותה הצורה של שמו הגדול. וזה טעם אחד מדוע ציוה הקב"ה שכל אחד ואחד מישראל יכתוב ספר תורה בעצמו, כדי שייחשב לו שעשה את צורת שם יהו"ה הקדוש (נראה שערים המיוחס לרקנאטי על טעמי המצוות שער שנים עשר ד"ה ועל דרך האמת). ומשום כך התורה נותנת חיים לעושה (ראה פרקי אבות 1, 8) כי היא בחינת שם יהו"ה ברוך הוא, שהוא שם המסוגל לשנות מערכות שמים וסדרי בראשית נגד הכוכבים והמזלות, ממש כמו שנברא העולם יש מאין בכוח התורה (ראה בראשית רבה א, א) (ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי דרוש ג' לספר תורה דף נד ע"א ד"ה ובה נתיי טעם) (להרחבה על היות שם יהו"ה משנה את מערכות הטבע ראה מאמרנו לפרשת וארא – הנהגת שם יהו"ה בעולם).

ועל אף שכל התורה מלאה בשמותיו של הקב"ה (עפ"י ילקוטי תורה להארי"י ז"ל תחילת פרשת האינו ד"ה האינו השמים) הרי שכולם נכללים בשם יהו"ה ברוך הוא (ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי דרוש ג' לספר תורה דף נג ע"ב ד"ה נראה שהדברים מגיעים). והנה יש חמשה ספרים בתורה הקדושה המכוונים כנגד אותיות שם יהו"ה. כי ספר בראשית – כנגד קוצו של האות י', ספר שמות – כנגד אות י', ספר ויקרא – כנגד אות ה' ראשונה, ספר במדבר – כנגד אות ו', ספר דברים – כנגד אות ה' אחרונה (מצודת דוד להרדב"י על טעמי המצוות מצוה פג ד"ה וראיתי מי שכתב, יעמי המצוות לר' חיים ויטאל על ילקוטי תורה להארי"י ז"ל פרשת האינו ד"ה מצות כתיבת ס"ת, 'ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי דרוש ג' לספר תורה דף נג ע"א ד"ה הנראה לפי להקדים בשם יעמי המצוות למהר"י). לכן אנשים המשתדלים לעסוק בתורה לשמה מתקשרים בהקב"ה (ראה זוהר פרשת שלח לך דף קס ע"ב ד"ה בגין כך אל תיראו) כלומר בשם יהו"ה ממש, ש'התורה שבכתב' מכוונת כנגדו (ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי דרוש ג' לספר תורה דף נג ע"ב ד"ה ובה נתיי טעם). ואז הנהגתם היא על ידי הקב"ה בשם יהו"ה הגדול ולא על ידי מלאך (ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי דרוש ג' לספר תורה דף נד ע"א ד"ה אחרי שביאר).

כל דקדוקי הכתיבה בספר התורה יש להם שורש גדול בסוד, שהרי הקב"ה ותורתו אחד. ובכללם הפרשות הפתוחות והסתומות, והריוח בין תיבה לתיבה ובין אות לאות ובין שְׁטָה לְשָׁטָה, וכל שאר הדקדוקים. לכן מי שפוגם בספר התורה ומחסרו, כאילו פוגם בעצמותו יתברך שמו חלילה (ספר הליקוטים להרמ"ד וואלי בפרק אלפא ביתא וצירופי בנושא יענין מדה משקל ומשורה של האותיות ד"ה ונשאר עדיין סוד). ויש מנהג מהקדמונים לכתוב את ספרי התורה ביווי העמודים כלומר שרוב רובם של העמודים בספר התורה מתחילים באות ו' (ראה הרמ"א בורה דעה סימן רעג ס"ג) (ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי בתחילת דרוש א' לספר תורה ד"ה איברא שראיתי), כי יש בזה סוד גדול (וכבר לאדון להחיד"א בחלק ילקוטים עיר מערכת ו' אות ב' ד"ה ווי העמודים) כנגד שם יהו"ה ברוך הוא (ספר ציוני לר' מנחם ציוני בסוף פרשת תרומה ד"ה מזה הטעם הנהיגו, 'ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי בתחילת דרוש א' לספר תורה ד"ה איברא שראיתי בשם ספר ציוני) ורומז לו (נפש חיים לר' חיים פאלאגי מערכת ה' אות יא ד"ה ווי העמודים). והאות ו' עצמה היא אחת מאותיות שם יהו"ה, אשר ניתנה לקין שנאמר "וישם ה' לקין אות לבלתי הכות אתו קל מְצָאוּ" (בראשית ד, ט) (ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי בתחילת דרוש א' לספר תורה ד"ה אחר כל אלא).

הסופר שכותב ספר תורה משלים את שם יהו"ה ועל כן הוא ראוי לברכה שנאמר "וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם" (במדבר ו, כז) (ברכת מועדי לחיים לר' חיים פאלאגי בתחילת דרוש ה' לספר תורה דף סו ע"א ד"ה ומעתה). וכשידיו כותבות ספר תורה בטהרה, הן משוכחות ומכובדות (נראה שערים המיוחס לרקנאטי על טעמי המצוות שער חמשה ועשרים ד"ה וטעם מצוה זו על דרך הפשוט). ומעשה בסופר אחד שהיה רוחץ ידיו ורגליו קודם שהיה כותב ספר תורה, ובשעה שהיה כותב את שם ה' היה מכניס רגליו במים טהורים וכותב – ועשה כל זאת כדי שהספר יכתב בקדושה וטהרה (יכתם פו) לר' שמעון לביא מחבר פיוט יבר יוחאי פרשת

חדש! חדש! חדש! חדש!

תרומה דרך הטלפון עם מערכת "נדרים פון":
מחייבים למספר טלפון 03-7630585
מקיימים שלוחה 9986
לתרומה עבור הוצאת הספר - נא להקיש 1
לתרומה עבור הדפסת עלון מטעמי תורת חיים - נא להקיש 2
בוחרים את סוג התרומה - רגילה או הוצאת קבע
ואז להקיש את סכום התרומה ושאר פרטי האשראי.
ניתן גם לתרום בעמדת "נדרים פלוס" בבתי הכנסת:
יש לרשום את שם הקופה "מטעמי תורת חיים"
ולהמשיך את ביצוע התרומה באשראי לפי ההוראות.

קוראים יקרים! עלות הוצאת הספרים גדולה ואנו צריכים את עזרתכם הנדיבה!

בעזרת ה' ובשעה טובה ומוצלחת אנו עומדים לפני הדפסת הספר הראשון בסדרת "מטעמי תורת חיים" אשר יכלול את המאמרים שהתפרסמו בעלון. דעו לכם! אין לנו שום סיוע מוסדי ולכן אנו זקוק לתרומתכם הנדיבה כדי שנוכל להעלות את הדברים שאתם קוראים מידי שבוע על ספר לתועלת הרבים בכל העולם כולו! ניתן לתרום להוצאת הספר ולהנציח את התרומה להצלחה ורפואה או להבדיל לעילוי נשמה. אשרי מי שיהיה לו חלק בהפצת התורה הגדולה הזאת לדורי דורות! המבקשים לתרום ולהנציח ניתן ליצור קשר ישירות עם המחבר בטלפון 052-7675933 וכן ניתן להעביר תרומה לחשבון הבנק שהוקם אך ורק למטרת מימון הוצאת הספר: שם החשבון חיים נגור בנק הדואר שמספרו 09 סניף 001 מספר חשבון 30608503

ויחי דף רכד ד"ה יר"ש ע"ה הוסיף כ"י וכפי שהביא עדות על אותו החכם). **לכן אסור לזלזל גם בקולמוס שכתב בו הסופר ולהניחו על גבי הקרקע** (יספר חסידים' סימן בתצב). ואם התקלקל הקולמוס אחרי שכתב בו קודש והוא מגררו כדי לתקנו ולכתוב בו כבראשונה, יזהר שלא יפיל מה שגרר אל הארץ כי כבר התקיים בו "כֹּל אֲשֶׁר יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ" (ויקרא ו, יא) (יספר חסידים' סימן בתצב). ואם נשבר הקולמוס היכן שכתב בו דברים קדושים אז לא ישליכנו לארץ שמא ידרכו עליו, אלא יגנוז אותו (יספר חסידים' סימן בתצב).

אור השכינה שורה על ספר התורה שנכתב בקדושה וטהרה

על ידי הכוונה שמכוון הסופר לשם קדושת ספר תורה וכן לשם קדושת שם ה', מְדַבֵּק הסופר את מחשבתו בה' יתברך 'אור האין סוף' אשר שם הוא מקור כל הקדושות של הספר תורה ושל השמות הקדושים, ואז הוא מושך את בחינת ה'אין סוף' לתוך האותיות הנכתבות בספר התורה (ולקוטי הלכות' לר' נתן בחלק יורה דעה ספר תורה ב' ד"ה וזה בחינת מצות כתיבת ספר תורה), והרוחניות העליונה ששורה על אותיות הקודש שנכתבות בספר התורה היא סוד 'קדושת ספר התורה' (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי מעין שני עין הקורא נהר יא ד"ה אין הדברים כן). ואף שהתורה הקדושה אשר בארץ משתלשלת ויורדת מִסְפָּר מדרגות עד לאין שיעור ממקור שורשה העליון בקודש, עם כל זה היא נמצאת בקדושתה הראשונה כמו שהיא במקור שורשה שהוא ראשית דרכה, וכולה קודש. לכן נאסר לטלטל ספר תורה ממקום למקום כי לעולם הוא עומד בקדושתו הראשונה (נפש החיים' לר' חיים מוולוז'ין שער ד פרק כז ד"ה אמנם התורה הקדושה, 'ש"ח יצחק' לר' אליהו מני דף עט ד"ה ועוד זאת יתירה).

הסופר צריך להוציא בשפתיו שהוא כותב לשם ספר תורה, כי על ידי 'המעשה' עם 'המחשבה' ו'הדיבור' חלה הקדושה על הפעולה ונעשה דוגמא עליונה (מצודת דוד' להרדב"ז על טעמי המצוות מצוה פב ד"ה ועל דרך הסוד). **וצריך הסופר להקפיד שספר התורה יהיה תם בלי 'פסולת'.** כי אם הוא חסר במקום שצריך להיות מלא או מלא במקום שצריך להיות חסר, או שחסרה אות אחת או יתירה אות אחת, או שהוחלף אות באות – הרי שספר התורה הזה פסול שאין הוא כמו דיוקן 'ספר התורה' של מעלה (תיקוני זוהר' תיקון כה דף ע"א ד"ה ואורייתא תריין פקודין). והתגלים שעושים על אותיות ספר התורה מורין על קדושתו הגדולה כי הן כדמות כתרים (מאה שערים' המיוחס לרקנאטי על טעמי המצוות שער שנים עשר ד"ה וטעם מצוה זו על דרך הפשט). ולכן גם נזהרים שלא לתפור את יריעות ספר התורה בגידי בהמה טמאה, כי לא מכניסים טמאה למקום טהרה וקדושה (מצודת דוד' להרדב"ז על טעמי המצוות מצוה פב ד"ה ועל דרך הסוד).

אור התורה שבספר התורה הוא 'אור השכינה' ועל זה נאמר "נִרְ לְרַגְלֵי דְבְרָךְ וְאֹר לְנִתְיָבְתֵי" (תהלים קיט, קה) (ברכת מועדיך לחיים' לר' חיים פאלאגי בתחילת דרוש ב' לספר תורה ד"ה אכן עפ"י כל האמור). לכן נאסר לגעת בספר תורה כשהספר 'ערום' בלי לבוש מטפחת וכדומה (ראה גמ' מגילה דף לב ע"א בשם ר' יוחנן) **כדי להורות שעצם התורה הקדושה שכולה בו יתברך היא אחדותו, ואין לישראל שום נגיעה ממשית בעצם התורה בידיים חס ושלום, כי היא מופשטת מגשמיותם ואין להם שום תפיסה בה אלא רק דרך כמה 'לבושים' (ולקוטי הלכות' לר' נתן תלמידו של ר' נחמן מברסלב בחלק יורה דעה ב' ספר תורה ד אות יב ד"ה וזה בחינת כתיבת הספר תורה). ולכן הקב"ה השווה את כבודו לכבוד ספר התורה שנאמר "מִפְּנֵי שִׁבְהָ תִקְוִים וְהִדְרָתָּהּ פְּנֵי יָקֹן וְיִרְאֶתָּהּ מִפְּלִקֶיךָ אֲנִי ה' " (ויקרא יט, לב) שהתיבות "מִפְּנֵי שִׁבְהָ תִקְוִים" רומזות לספר התורה שקמים לפניו (ראה זוהר פרשת קדושים דף פז ע"ב ד"ה רבי יוסי' בשם רבי יוסף) **כי על ספר התורה נאמר "ה' קִנְיֵי רֵאשִׁית דְרָבּוֹ" (משלי ח, כב) (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה פב ד"ה לכתוב כל אחד ספר תורה) כלומר שהוא קדם לבריאתו של עולם (רש"י משלי ח, כב), "וְיִרְאֶתָּהּ מִפְּלִקֶיךָ" – זו השכינה, "אֲנִי ה' – הוא שמו יתברך ויתעלה (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה פב ד"ה לכתוב כל אחד ספר תורה).****

לכן הכותב ספר תורה זוכה שהיה עליו השראת שכינה, מחמת זכות התורה שהיא שם הוי"ה ברוך הוא (ברכת מועדיך לחיים' לר' חיים פאלאגי בתחילת דרוש ו' לספר תורה דף ע"א ד"ה מעתה נבא למכוון) ומחמת שהביא את 'אור השכינה' בספר התורה. ואז הכותב נעשה על ידה שמור מן החטא. וכפי שנאמר על דוד המלך "וַיְהִי דָוִד לְכָל דְרָבּוֹ מִשְׁכִּיל וְהִ' עִמּוֹ" (שמואל א' יח, יד) ואמרו עליו רבותינו "אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו?" (ראה גמ' שבת דף נו ע"א בשם ר' יונתן) (ברכת מועדיך לחיים' לר' חיים פאלאגי בתחילת דרוש ב' לספר תורה ד"ה אכן עפ"י כל האמור), **כי השכינה מעוררת את האדם ליראה (פני דוד' על התורה להחיד"א פרשת בלק על הפסוק 'לא הביט און ביעקב' ד"ה ובוה נבא לפרש). וזה הטעם שהתורה צייתה על כל איש ישראל לכתוב ספר תורה שנאמר "וְעֵתָהּ כְּתַבּוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם" (דברים לא, יט), כי על ידי שכל אחד ואחד מישראל יכתוב ספר תורה אז תשרה השכינה על כולם (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה פב ד"ה לכתוב כל אחד ספר תורה). (להרחבה על כך שהשכינה לא עזבה את דוד המלך כל חייו ושהוא גם לא חטא עם בת שבע אשתו ראה מאמרנו לפרשת נשא – יגלולי נשמת דוד המלך ובת שבע).**

טלטול ספר תורה ממקום למקום נחשב לגלות והוא חמור מאוד

בכלל כבודו של ספר התורה שאין מְגַלִּים אותו ממקום למקום. ואפילו להעבירו מבית כנסת לבית כנסת אינו נכון (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי קדושת ספר תורה פרק מב דף קלו ע"ב ד"ה ובכלל הכבוד) **וקל וחומר שלא להביא ספר תורה מבית הכנסת אל הבית כדי להתפלל בו** (ספר זכירה' לר' זכריה סימן דף כח ע"א ד"ה סגולה להנצל מהעיר. וראה שו"ע אורח חיים סימן קלה, יד. וכן ראה ברמ"ע על שו"ע או"ח סימן קלה, יד שמקל להעביר ספר תורה אם הביא אותו כמה ימים לפני כן עיי"ש. וביבאר היטב' או"ח סימן קלה, יד הסביר שמקדים להביאו כדי לעשות לו מקום קבוע. והחונים על השו"ע מקלים במקרים נוספים עיי"ש, ויש מהאשכנזים שכך נוהגים) **כי לפי הסוד הוא חמור מאוד ונחשב גלות לספר התורה** (עפ"י זוהר פרשת אחרי מות דף שא ע"ב בשם ר' אלעזר). וכך ביארו את דברי רבותינו "וַיִּדְאָשְׁתְּמֶשׁ בְּתֵגָא חֲלָף" (פרקי אבות א, ג) כלומר מי שמשתמש "בְּתֵגָא" היינו ספר תורה שהוא עטרת ראשינו, להוליכו לביתו להתכבד בו, ובוה מטריח את הספר תורה לגלות ממקומו – הרי הוא חולף מן העולם. וכך היה מעשה בשר אחד מישראל שלא רצה ללכת לבית הכנסת ולכן הוליד ספרי תורה לביתו בראש השנה, ובאותה השנה נהרג (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי פרק מב דף קלו ע"ב ד"ה ובכלל הכבוד' מר' אברהם גלאנאטי בספר זכות אבות' כ"ט).

היות שהזוהר החמיר בזה מאוד ראוי לאבלים לחוש ל'מדת הדין' המתוחה עליהם בימי אבלם ולא יישלחו להביא ספר תורה לתוך ביתם. ועוד שמעבירים אותו במבואות המטונפים וגם בביתם מניחים על השולחן בלי כבוד דָּלוּ רק פורסים איזו מפה. ואוי להם ואוי לנפשם כי רעה גמלו לא להם לבד כי אם לכל בני אותה העיר, ולכל מי שבידו למחות ואינו מוחה. מי ראה כזאת ומי שמע כאלה. ועוד ביום שמחת תורה מזלזלים בספר תורה כאשר מוליכים אותו לבית הנשים מלמטה למעלה ומלמעלה למטה כאילו הוא דבר המטלטל מיד ליד או מוליכים אותו לבית היולדת שהגיעו ימי טהרה ואינה יכולה ללכת לבית הכנסת. **ואין ספק כי על כל אלו וכיוצא בו נכסי בעלי בתים מתמוטטים, ומי יודע עד היכן עונשם מגיע אם לא בעולם הזה שאז טוב להם, אלא אחר מיתתן שתהיה נשמת כל עושה אֵלָה גולה ומטולטלת ממקום מנוחתה כמה ימים ושנים.** וכל זה בא מחמת דמיון האדם שראוי כי ספר התורה יהיה גולה עבורו (משנת חכמים' לר' משה חאגיז המעלה ה' אות ריא ד"ה ימכאן תוכחת מוסר') (הבאנו את לשון הרב כדי להבין את גודל קדושת ספר התורה, אך כל אחד יעשה בזה כפי שרבותיו מורים לו).

העולם עומד בסוד התורה (יאור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'על מה קאים' מהרמ"ק) **וכולם תלויים בספר התורה – עליונים ותחתונים** (יאור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב ד"ה 'כדין עלאי מהרמ"ק), **וכשספר תורה גולה הוא מזדעזע** (יאור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'על מה קאים' מהרמ"ק) **ו'הדין' יכול להתעורר על ישראל אם הם אינם עושים תשובה באותה העת** (עפ"י יאור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב ד"ה 'כדין עלאי מהרמ"ק'). **לכן ראוי שספר התורה יהיה מונח בהיכל שהוא מקום משכנו הקבוע, ולא ייצא משם אלא לצורך גדול**. כי אין מוציאים ספר תורה בדבר שהוא פחיתות **"פצצאת הקעבד"ם**" (שמות כא, א) אלא בכבוד גדול כמו יציאת משה רבינו עליו השלום שנאמר **"פצצאת מלשה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחר מלשה עד באו האהלה"** (שמות לג, ב) (עלילי ברית אברם' לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א פרשת משפטים דף צג ד"ה מסרה כצאת).

אמנם שונה מכך מלך ישראל שלגביו יש ציווי מיוחד שיכתוב ספר תורה ויישא אותו עמו לכל מקום שנאמר **"והיה קשבתו על פסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הפקנים הלויים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו"** (דברים יז, יח-ט). שכאשר המלך יוצא למלחמה מוציא את הספר תורה עמו, וכשנכנס הוא מכניסו עמו. וכשיושב בדין הוא עמו, וכשמיסב היא כנגדו (גמי' סנהדרין דף כא ע"ב). **ונשיאת הספר היא על מנת שתהיה השראתו על המלך** (הרמ"ד וואלי ספר דברים פרק יז על הפסוק 'וכתב לו את משנה התורה') **ואור התורה יאיר בו, וזה יביאו לידי יראה כך שכל מעשיו יהיו במתון כשורה** (יעיר מקלט' לר' דוד לידא והגהות פרשת שופטים אות תקג) **ויהיה לו לב מבין לעשות משפט** (הרמ"ד וואלי ספר דברים פרק יז על הפסוק 'וכתב לו את משנה התורה'). והסימן לקיום השראת התורה על המלך הוא אם תורת ה' שעשועיו ולומד בחשק. וזה גם הסימן לכל הצדיקים לדעת שיגן עדן שורה עליהם ורואים עולמם בחייהם, כאשר הם משתעשעים בעסק התורה ובמעשה המצוות (הרמ"ד וואלי ספר דברים פרק יז על הפסוק 'והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו'. וראה יתיקוני הזוהרי' נתיקון כה דף ע"א ד"ה ספר תורה אמאי למלך).

כשהעולם בצער גדול מגלים ספר תורה לבית הקברות לעורר רחמים

אמנם יש זמנים שאין מי שיגן על הדור ויש דינים קשים למעלה מחמת עוונות התחתונים, ובני אדם צועקים מצרותיהם ואין מי שמשגיח עליהם, וגם לא מוצאים 'רפואה' בשום צד שפונים אליו. **אז יש להם דרך להירפא מצרתם, אם יש ביניהם ספר תורה** (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'ומיין עלמא ר"ה אבל חד אסותא) **שהוא לא פסול אלא כשר** (יאור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'כתב אלאי מהרא"י) **ומונה, וללא טעות כלל ומדויק מאוד** (כתם פ"י פרשת ויחי דף רכד ד"ה אבל חד אסותא), **וכל שכן אם נכתב בו שמו של הקדוש ברוך הוא בכונה וקדושה** – אז כשיוצאו אותו בני האדם מהיכל, יתעוררו עליהם העליונים והתחתונים (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה אבל חד אסותא), כי זכותו של הספר תורה יעמוד להם ויענו בעת צרה (כתם פ"י פרשת ויחי דף רכד ד"ה ור"ש ע"ה הוסיף כי חוצפת הפנים). אמנם לא יעשו זאת להגלות את הספר תורה אלא על צד ההכרח הגמור (מקדש מלך' לר' שלום בוזאגלו על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה סבר אנפוי).

ענין הוצאת ספר התורה הוא לעורר את המתים לבוא לעזרת החיים (יאור החמה' לר' אברהם אזולאי על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'יהוא לא יכיל מהרמ"ק), **כי כאשר אין לחיים דרך להודיע למתים על צערם שיבקשו עליהם רחמים, אז החיים מוציאים את ספר התורה סמוך לבית הקברות** (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה אמר רבי אלעזר' בשם רבי יהודה). באותה השעה המלאך דוקמה מודיע זאת למתים, **ואז הנפשות שם** (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה אמר רבי חייא) **הנמצאות תמיד עם גופות הצדיקים בקבר ולא סרות מהן** (כתם פ"י פרשת ויחי דף רכד ד"ה דהא נפשא אקיימת) **מתעוררות מחמת ספר התורה שגלה לשם** (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה אמר רבי חייא). ואז אותן הנפשות של המתים הולכות ומודיעות לרוחותיהן על הצער שיש בעולם, והרוחות הולכות ומודיעות לנשמותיהן ואלו באות לפני הקב"ה. ואז הקב"ה יושב על כסא רחמים (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב ד"ה וכד אשתכח עלמא) **וחס על העולם בעבור ספר התורה שגלה ממקומו** (כתם פ"י פרשת ויחי דף רכד ד"ה דהא נפשא אקדימת).

התעוררות הרחמים אצל הקב"ה גורם להוריד 'טל' אל ישיני חברון (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב ד"ה וכד אשתכח). **כי האבות שבחברון ישינים ואין דבר שיעורר אותם מחמת עוונות בני האדם, אלא הוצאת ספר תורה שגורם להוריד עליהם 'טל' במערת המכפלה ואז הם מתעוררים** (כתם פ"י לר' שמעון לביא על זוהר פרשת ויחי דף רכה ד"ה תאנא ושכבתי עם אבותי). וכפי שנרמז בתפילת עמידה בסמיכות התיבות 'מוריד הטל, מחיה מתים אתה' (יאור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב ד"ה 'ימאן ראש המטה' מהרא"י). ואחר כך הנפשות של הצדיקים (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה כדין אתערין) **שהתעוררו בבית הקברות הולכות להודיע לנפשות האבות הקדושים שבחברון** (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה אמר רבי יוסי) **על צער העולם** (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה כדין אתערין). ושם הם מתחברים כולם (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב ד"ה וכד אשתכח) **ומודיעים לרוחותיהן ולנשמותיהן, ומבקשים רחמים על בני האדם. ואז הקב"ה חס על העולם בשבילם** (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה כדין אתערין), **שאינו הקב"ה חס עד שמודיעים לאבות העולם שבזכותם העולם מתברך** (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב ד"ה ותאנא לא חייס).

אמנם צריך להיזהר שהספר תורה שמוציאים לא יהיה חלילה פסול. ופעם אחת הלכו רבי חזקיה ורבי ייסא בדרך וישבו סמוך לבית קברות, ובידו של רבי ייסא היה גליון ספר תורה שנקרע. ואז הרגישו שנתרעש קבר אחד לפניהם וצעק שם המת **"ווי! ווי! העולם בצער! כי ספר תורה גלה לכאן!"** והזדעזעו החכמים. ואז סיפר להם הנפש של אותו אחד הקבור שם שהוא מת מזמן, ופעם אחת התעורר בשביל כבודו של ספר תורה שהוא לשם על ידי בני אדם, והוא וחברו הזדרזו להודיע לישיני חברון. אך כאשר עלו והתחברו עם רוחותיהם בגן עדן נמצא שהספר תורה שהביאו בני האדם היה פסול כי היה בו אות ו' נוספת בתוך התיבה **"וְשִׁסְעַת" שבפסוק "וְשִׁסְעַת שְׁסַע שְׁתֵּי פְּרָסוֹת"** (דברים יד, ו), **ובזה נמצא שהיו משקרים בשמו של הקב"ה שהיא התורה הקדושה**. ולכן הענישו את אותם המתים שהודיעו על הספר תורה שלא יחזרו למקומם ודחו אותם באותה שעה מן הישיבה של מעלה (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה אמר רבי חזקיה). וסיפר המת שהותר להם לחזור למקומם רק אחרי שהגיע ספר התורה הכשר של רב המנונא סבא לבית הקברות ונענו בזכותו (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה עד דחד סבא).

וכך היה המעשה שכאשר הביאו את ספר התורה של רב המנונא סבא, באותה שעה התעורר ר' אלעזר ברבי שמעון שהיה קבור שם (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה עד דחד סבא). והוא היה בקי להבחין בקדושת ספר תורה שהוא אכן כשר ולא פסול (יאור החמה' לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א על זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה 'יכדין אתערי מהרמ"ק), לכן הלך לגן עדן וביקש רחמים על בני האדם, ועל ידי כן התרפא העולם מן הצער (זוהר פרשת אחרי מות דף ע"א ד"ה עד דחד סבא). **אמנם צריכים בני האדם לדעת שכשמוציאים ספר תורה אז מוליכים אותו עד סמוך לבית הקברות, אך לא מכניסים אותו ממש לתוך הקברות**. ופעם אחת היה עצירת גשמים והוציאו ספר תורה והולכו אותו ממש מקבר צדיק זה לקבר צדיק אחר, ולא נענו משמים. ואמר להם החכם שלא נכון לעשות כן להכניסו לתוך הקברות, ועל דבר זה לא נענו. וכמה פעמים אחרות היתה עצירת גשמים והוציאו ספר תורה ואמר החכם שלא יכניסוהו לתוך הקברות רק סמוך לקברות, ושבו לאל מיד נענו והיה קידוש שמו יתברך בעולם (מקדש מלך' לר' שלום בוזאגלו על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה סבר אנפוי).

ובני האדם אינם יודעים (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה ודא לא ידעין) **את סוד הדבר הזה וטעמו** (אור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'כתב אלאי מהרא"ג), שלפני שהשכינה הסתלקה למעלה אחרי החורבן (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה ודא לא ידעין) למקום מנוחתה, היא היתה בגלות ומתאוה להיות הולכת במדבר (אור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'כתב אלאי מהרא"ג) שנאמר **"מִי יִתְנַנְּנִי בְּמִדְבָּר קְלוֹן אֲרָחִים"** (ירמיה ט, א) (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה ודא לא ידעין). ואף על פי שאין מקום יותר קשה מהמדבר, היתה השכינה מתאוה ללכת שם כדי שלא לראות את קלקול מעשיהם של ישראל. ואחרי שנחרב בית המקדש הסתלקה לה השכינה למעלה. **ועתה כשמוציאים את הספר תורה לגלות – מגלים את השכינה עמו. כי גורמים לה לרדת מבית מנוחתה למעלה וללכת אל 'המדבר' שהוא בתי הקברות, כדי להיות עם הספר תורה.** ובהיותה שם כל העולמות מתעוררים על גלותה, **לכן הוצאת הספר תורה חייבת להיות יחד עם עשיית תשובה של ישראל, ואוי לבריות אם נעשה בלעדי זה** (אור החמה' על זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה 'כתב אלאי מהרא"ג) **כי אז מתעוררים עליהם דינים קשים על שהגלו ספר תורה, ואפילו הרוחות שבגן עדן יכולים להתהפך עליהם לרעה** (זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"א ד"ה ודא לא ידעין). ולכן יקבלו עליהם להתענות לפחות יום אחד (זוהר פרשת אחרי מות דף עא ע"א ד"ה 'ואי אנונין בשם רבי יוסי).

זוהר האדם מאוד בכבודו של ספר התורה כי הקב"ה מקנא לו

הקב"ה מקנא לכבודו של ספר התורה שאין לישראל דבר מקודש יותר ממנו (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ג פרק מב דף קלו ע"א ד"ה ובעברי בעיר). **לכן הרואה ספר תורה ולא עומד בפניו, חלילה מקצר את ימיו** (יראשית חכמה' בסוף הספר בחלק 'חופת אליהו רבא' ד"ה שלשה דברים מקצרים). **ומי שנשבע בספר תורה אפילו על אמת, אין לו כפרה עולמית** (ספר זכירה' לר' זכריה סימנר דף כה ע"ב ענין עוה"ז ועוה"ב ד"ה מי שנשבע). וכן אמרו רבותינו שהאוחז בספר תורה 'ערום' בלי מטפחת וכדומה נקבר 'ערום', כלומר בלי שכר המצוה שעשה (ראה גמי' מגילה דף לב ע"א בשם ר' יוחנן). **והסיבה היא, שכשאוהז ספר תורה ערום אז עולה בליבו ובמחשבתו קצת זלזול בספר תורה כי לא רואה אותו בתיקונו, ובעבור שזלזול בכבוד ספר תורה הוא יקבר 'ערום' מאותה המצוה** (יעולת תמיד' להרא"י ז"ל בפרק 'ענין התפילה' ד"ה מספר כתיבת יד). ומעשה היה בעיר אחת שהגויים נכנסו להיכל ושללו ובזזו את הספר תורה, ואחרי שלושה ימים מצא אותו קבור בחפירה אחת תחת חומת העיר. ותלו הדבר בעוונם שבשעת קריאת התורה לא עמדו ביראה בבית הכנסת ולא נזהרו בשיחת חולין. לכן כאשר החזירו את הספר תורה למקומו בהיכל, קיבלו עליהם הקהל להזיזר מאוד באלו (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ג פרק מב דף קלו ע"א ד"ה ובעברי בעיר).

קדושת ספר התורה רבה ולכן מעטרים אותו ומרבים מאוד במיני תכשיטים בוץ וארגמן ועטרת תפארת כסף וזהב, וכך היא החובה (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא דף קלו ע"ב ד"ה ותנו כבוד לתורה). **וצריך להתנהג עמו בקדושה וטהרה ובכבוד** כפי שאמרו רבותינו **"כָּל הַמְּכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפֵה מִקְבָּד עַל הַבְּרִיּוֹת, וְכָל הַמְּחַלְלֵל אֶת הַתּוֹרָה גּוֹפֵה מִחֻלְלֵל עַל הַבְּרִיּוֹת"** (פרקי אבות ד, ו) (נראה שערי' המיוחס לרקנאטי על טעמי המצוות שער שנים עשר ד"ה ועל דרך האמת) וזוהר לא לנהוג בו מנהג חול (נפש החיים' לר' חיים מוולוז'ין שער ד פרק כז ד"ה אמנם התורה הקדושה). **ומצוה לייחד לספר תורה מקום טהור ולכבדו ולהדרו יותר ויותר. וישב לפני ספר התורה באימה ופחד** (אלה המצוות' לר' משה חאגיז סימן תריג ד"ה לכתוב כל איש מישראל ספר תורה). וכאשר מוציאים את ספר התורה ינהג בו הרבה כבוד (יסדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'סדר תפילות וזמירות של שבת' ד"ה אחר שהתפללו) וזוהר לא להוליכו דרך מקום סרוף ומטונף שריחו רע עד שבני אדם צריכים לאטום אפם, כי הוא בזיון התורה (ירפאה וחיים' לר' חיים פאלאגי פרק ה' אות סז והביא שזה תקנת החיד"א. וביאר צדיקים' למהר"ם פאפירש בחלק תיקון התפילה אות סח כתב ששעת הוצאת הספר תורה היא עת רצון ושערי רחמים פתוחים, ומסוגל אז להתפלל על בקשת צרכי וצרכי בית ישראל עי"ש).

וכל אדם יביט בספר התורה בשעה שיוצא מארון הקודש עד שמניחים אותו במקומו, ולא ידבר אז שיחה ודברים בטלים או יעסוק בצרכי ענייניו שזה בזיון התורה (יסדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'סדר תפילות וזמירות של שבת' ד"ה אחר שהתפללו). **וצריך שיקום ויעמוד מלפניו** (זוהר פרשת קדושים דף פז ע"ב ד"ה רבי יוסי פתח קרא, 'מצודת דוד' להרדב"י מצוה פג ד"ה וראיתי מי שכתב) **כבר משעה ששומע את קול הנושא את ספר התורה אפילו שאינו רואהו עדיין** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי פרק מב דף קלו ע"א ד"ה וכאשר נצוינו) **כי רבה קדושת ספר התורה** (זוהר פרשת קדושים דף פז ע"ב ד"ה רבי יוסי פתח קרא). והישאר לעמוד עד שיעמוד המוליך את ספר תורה כשיגיע למקומו או עד שהוא יתכסה מפניו (אלה המצוות' לר' משה חאגיז סימן תריג ד"ה לכתוב כל איש מישראל ספר תורה). **וכאשר יפתחו את ספר התורה לפני העם, יכרע וישתחוה לפניו כעבד לפני אדונו ויודה לאדון הכל שבחר בישראל מכל האומות וזיכם בתורתו התמימה** (יסדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'סדר תפילות וזמירות של שבת' ד"ה אחר שהתפללו) והקדושה, שהיא כללות הבריאה והחכמה **"קָרָה הִיא מְפַיְנִים וְכָל חֲפָצֶיהָ לֹא יִשְׁוּ בָּהּ"** (משלי ג, טו) (עפי"י ספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי בפרק אלפא ביתא וצירוף בנושא ענין מדה משקל ומשורה של האותיות' ד"ה ונשאר עדיין סוד).

וכשוראה האדם את ספר התורה ייגש אליו ויחבק (יסדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'סדר תפילות וזמירות של שבת' ד"ה אחר שהתפללו) **וינשק אותו** (יסדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'סדר תפילות וזמירות של שבת' ד"ה אחר שהתפללו, 'מורה באבבע' להחיד"א סימן ג אות צ), **ויעשה כן בשעה שמביאים אותו לתיבה וכשמוליכים אותו להיכל** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר שלישי פרק מב דף קלו ע"א ד"ה וכאשר נצוינו). **והעיקר הוא לחבק ממש את הספר תורה בשתי זרועותיו ולנשק בפה** (אור צדיקים' למהר"ם פאפירש בחלק 'תיקון התפלה' אות סט). וכתב שיד ימין תהיה גבוהה יותר מיד שמאל וראה שם הטעם עפי"י הסוד ואכמ"ל, כי הנשיקה יש בה סוד של חיבור רוח ברוח. וכמו שהאדם הנושק פה אל פה מחבר את הקבל השני עם הקבל – **כך האדם שמנשק את הספר תורה והוא מרוצה ואהוב לתורה, הרי הוא מושך בנשיקתו אור מהספר תורה אל נשמתו** (דבר בעתו' לר' ששון בן מרדכי שינדן בחלק 'יום שבת קדוש' דף רט ד"ה כשינשק הספר תורה). **ולשם כך נתקנה קריאת ספר התורה על הסדר וכן קריאת פרשיותה במועדים – על מנת שיימשך לישראל הארה** (ידרך ה' להרמ"ל חלק ד פרק ח אות ו ד"ה והנה צריך שתדע) **ושפע קדושה מקדושת ספר התורה, כאשר יהיו שמחים בקריאתה** ('מורה באבבע' סימן ג אות צא) (להרחבה על ענין הנשוק ראה מאמרנו לפרשת האזינו – 'מעלת מיתת נשיקה'), כן יהי רצון.

הודעה לקהל הקוראים: אי"ה ובלי נדר העלון הבא יהיה לשבת פרשת האזינו שבתוך עשרת ימי תשובה. ואחריו ייצא עלון על פרשת בראשית וזה לקראת שבת בה יקראו את פרשת בראשית. כתיבה וחתימה טובה!

העלון גם לעילוי נשמת 'יצחק בן יהודית' יולת ג.צ.ב.ה. העלון מופץ לעילוי נשמת ברטה בלור בת טובה ז"ל העלון גם לעילוי נשמת: אליהו בן גיטל ז"ל ת.ג.צ.ב.ה. העלון גם לעילוי נשמת: רחל בת ושרה גיטל ז"ל דוד בן ששון - העלון מפורסם ת.ג.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמת 'משה בן מרים' היינו רוזה היינו וכל בני משפחתם העלון גם לעילוי נשמת: משה בן מרים היינו רוחה היינו וכל בני משפחתם העלון גם לעילוי נשמת: משה בן מרים היינו רוחה היינו וכל בני משפחתם העלון גם לעילוי נשמת: משה בן מרים היינו רוחה היינו וכל בני משפחתם	העלון גם לעילוי נשמת 'ר' מנחם בן סימני סימנה' היינו העלון גם לעילוי נשמת: ר' מנחם בן סימני סימנה היינו העלון גם לעילוי נשמת: ר' מנחם בן סימני סימנה היינו העלון גם לעילוי נשמת: ר' מנחם בן סימני סימנה היינו	העלון גם לעילוי נשמת 'משה בן מרים' היינו העלון גם לעילוי נשמת: משה בן מרים היינו רוחה היינו וכל בני משפחתם העלון גם לעילוי נשמת: משה בן מרים היינו רוחה היינו וכל בני משפחתם העלון גם לעילוי נשמת: משה בן מרים היינו רוחה היינו וכל בני משפחתם
---	---	--	--

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל מדי שבוע, נא לשלוח בבקשה ל: alon.torat.haim@gmail.com